

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

da også blevet fulgt ved statsministeriets cirkulære af 28. juni 1961 til naturfredningsnævnene.

Det er oplyst for mig, at det afgørende for byudviklingsudvalgene er, hvilken tilknytning bygherren har til det område, hvori ejendommen er beliggende. Eksempelvis er det fast praksis, at aftægtsboliger for landbrugere og andre med hidtidig beskæftigelse i landdistrikter, d. v. s. yderzonen, altid tillades. Det samme gælder opførelse af enkeltboliger for lokale håndværkere, handlende, vognmænd m. fl.

Byudviklingsudvalget giver endvidere jævnlig dispensation — navnlig i landsbyerne — til opførelse af boliger for folk, der er nært knyttet til et sted i en yderzone, f. eks. ved at være opvokset på stedet, ved familiebånd o. lign.

Når det ærede medlem hr. Grøndahl spørger mig, om jeg deler Odense fredningsnævns opfattelse, at nævnet kan bestemme, af hvem der må bygges til lokal helårsbeboelse, og hvem der senere må være ejere af disse ejendomme, kan jeg, som disse spørgsmål er formuleret, ikke svare ja. Loven har fastlagt en hovedregel om, at tiladelse kræves til byggeri, og har derfra undtaget en række bygninger til bl. a. lokal helårsbeboelse, hvis opførelse ikke behøver at forelægges nævnet. Men såfremt en bygherre uden umiddelbar tilknytning til stedet hævder, at et byggeri falder inden for denne undtagelse, må han godtgøre, at den fornødne tilknytning foreligger.

Med hensyn til spørgsmålets andet led, om det kan bestemmes, hvem der senere må være ejer, skal jeg bemærke, at man, efter hvad der er oplyst for mig, inden for administrationen af byreguleringsloven ikke hidtil har stillet sådanne vilkår. Om man kan stille dem med udgangspunkt i naturfredningsloven, tvivler jeg på.

Men når jeg har sagt dette, må jeg præcisere, at lovens fortolkning er overladt til domstolene, i dette tilfælde i første omgang de domstolslignende fredningsnævn og overfredningsnævnet, og jeg kan kun henvise den, som en kendelse er gået imod, til at indanke afgørelsen for overinstansen, overfredningsnævnet. Hvis ankefristen er udløbet, er jeg parat til at meddele dispensation fra den.

Med hensyn til det ærede medlems andet spørgsmål skal jeg henvise til, at kommissionen er nedsat den 23. november, og at den, som det fremgår af den gennem Ritzaus Bureau udsendte oversigt over sammensætningen, også omfatter en repræsentant for landbo- og husmandsforeningerne.

Grøndahl: Jeg takker den højtærede minister for svaret. Det fremgik jo klart og tydeligt, at ministeren ikke var enig med den omtalte dommer i Odense. Men når ministeren så henviser til, at det må være domstolene, der skal træffe afgørelse, hvis der er tvivlstilfælde, vil jeg mene, at det havde været bedre, hvis loven fra regeringens hånd havde fået en sådan udformning, at man ikke skulle spørge domstolene om, hvad meningen med loven er. Det må dog være regeringen, der har udspillet her.

Med hensyn til nævnenes stilling, ville det så ikke være formålstjenligt, om der blev udsendt et cirkulære fra kulturministeriet, hvori de synspunkter, som ministeren lige har givet udtryk for, var nedfældet?

Jeg takker for svaret på mit andet spørgsmål. Det er fuldstændig tilfredsstillende for mig, når landbrugsorganisationerne er repræsenteret i kommissionen.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Et omtrent enigt folketing har vedtaget naturfredningsloven, og det ville naturligvis være ønskeligt, om også forståelsen af den kunne samle enighed. Hvad den principielle redegørelse angår, må jeg være berettiget til at henvise til det af statsministeriet udarbejdede cirkulære. Hvad det konkrete tilfælde angår, er det rette sted nævnet, og i tilfælde af utilfredshed med afgørelsen bliver det overfredningsnævnet, der træffer afgørelsen, idet overfredningsnævnet har domstols karakter; og som jeg allerede har sagt, er jeg villig til at give dispensation, hvis det ønskes. I øvrigt kan naturligvis enhver, der måtte ønske det, gå til domstolene.

Jeg skal sørge for, at den meningsudveksling, der her har fundet sted, tilgår naturfredningskommissionen til nærmere granskning.

Hermed sluttede spørgsmålet.